Dosarul nr. 3-461/2025
2-25018181-12-3-11022025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

08 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Irina Maxim
Grefier Cristina Cibotari

examinând în ședință de judecată publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Mereuța Vladimir către Inspectoratul Control Financiar de Stat cu privire la constatarea ilegalității excluderii din concurs și restabilirea în funcție,

a c o n s t a t a t :

1. La 11 februarie 2025 reclamantul Mereuța Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat.
2. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul Mereuța Vladimir a solicitat anularea excluderii sale din concursul pentru ocuparea funcției publice de inspector în cadrul Direcției inspectare financiară entități antreprenoriale a Inspectoratului Control Financiar de Stat, invocând caracterul al deciziei respective, restabilirea sa în funcția publică pentru care a candidat, precum și repararea prejudiciului material prin achitarea salariului pentru perioada în care nu a fost angajat.
3. În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că a fost admis la concursul pentru ocuparea funcției publice menționate, fiind informat la data de 03.10.2024 despre participarea sa la concursul organizat la 10.10.2024. Ulterior, la data de 11.10.2024, i-a fost comunicat prin poșta electronică faptul că a obținut punctajul de 5,03 la proba scrisă, fiind astfel exclus din concurs.
4. Reclamantul susține că excluderea sa din concurs nu a fost însoțită de o motivare clară și completă, iar comisia de concurs nu a indicat în mod transparent răspunsurile considerate corecte și criteriile de evaluare aplicate.
5. În opinia sa, aceste deficiențe au condus la încălcarea drepturilor sale garantate de legislația privind funcția publică, de Codul muncii și de Constituția Republicii Moldova.
6. Anterior sesizării instanței de judecată, reclamantul a formulat o cerere prealabilă (petiție) la data de 21.10.2024, prin care a solicitat Inspectoratului Control Financiar de Stat: – comunicarea concluziei motivate privind rezultatul probei scrise; – eliberarea unei copii a

lucrării scrise; – transmiterea regulamentului de participare la concurs; – comunicarea bibliografiei utilizate pentru concurs.

7. Reclamantul menționează că prin această cerere, de fapt și-a exprimat dezacordul față de punctajul obținut la proba scrisă și a urmărit clarificarea modului în care a fost evaluată lucrarea sa.
8. Prin scrisoarea nr. 25-10/2-1768 din 04.11.2024, Inspectoratul Control Financiar de Stat a informat reclamantul că procedura de organizare și desfășurare a concursului este reglementată de Regulamentul privind ocuparea funcției publice prin concurs, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201/2009.
9. Reclamantul menționează că în răspunsul oferit autoritatea pârâtă a indicat modul de evaluare a probei scrise, menționând punctajul acordat pentru fiecare subiect și faptul că punctajul final obținut de reclamant a fost de 5,03, sub pragul minim de 6,0 puncte necesar pentru promovarea concursului. Totodată, s-a precizat că materialele concursului se păstrează conform regulamentului și că reclamantul poate lua cunoștință de lucrarea sa la sediul instituției, iar bibliografia este disponibilă pe pagina web oficială a Inspectoratului.
10. Prin referința depusă, Inspectoratul Control Financiar de Stat a solicitat declararea inadmisibilității acțiunii, invocând nerespectarea condițiilor legale de exercitare a acțiunii în contencios administrativ.
11. Pârâtul a arătat că reclamantul a participat la concursul pentru ocuparea unei funcții publice de execuție, însă, în urma probei scrise, a obținut punctajul de 5,03, inferior pragului minim de 6,0 puncte, stabilit de pct. 31 din Regulamentul privind ocuparea funcției publice prin concurs, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201/2009, fapt ce a determinat excluderea sa din concurs.
12. Totodată, pârâtul a susținut că reclamantul nu a dobândit un drept subiectiv sau un interes legitim protejat, întrucât nu a obținut cel mai mare punctaj și nu a fost emis un act administrativ de numire în funcție, condiție esențială pentru nașterea raportului de serviciu. În acest context, s-a subliniat că raporturile de serviciu apar exclusiv în temeiul unui act administrativ de numire, potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 158/2008.
13. Pârâtul a mai invocat că reclamantul nu a respectat procedura prealabilă de contestare a rezultatelor concursului, prevăzută de pct. 80 și pct. 91 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201/2009, întrucât petiția din 21.10.2024 a avut ca obiect doar solicitarea unor informații și documente și nu poate fi calificată drept contestație împotriva rezultatului concursului, fiind depusă și cu depășirea termenului legal de 3 zile lucrătoare.
14. În aceste condiții, pârâtul a concluzionat că nu sunt întrunite cerințele art. 211–212 din Codul administrativ privind admisibilitatea acțiunii, iar în lipsa unui act administrativ contestabil și a parcurgerii procedurii prealabile, acțiunea urmează a fi declarată inadmisibilă.

15. De asemenea, pârâtul a susținut că solicitările reclamantului privind restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material sunt lipsite de temei juridic, întrucât reclamantul nu a deținut niciodată funcția pretinsă, iar absența unui raport de serviciu exclude posibilitatea acordării despăgubirilor solicitate.
16. Fiind prezent în ședința de judecată reclamantul, a solicitata admiterea acțiunii după cum a fost formulată.
17. Pîrîtul citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat.

Aprecierea instanței de judecată:

18. Studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, precum și raportând circumstanțele de fapt și de drept invocate de părți la prevederile legale în domeniu, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată ca fiind admisibilă, dar neîntemeiată și pasibilă respingerii, din următoarele considerente:
19. Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, *autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.*
20. Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, *instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.*
21. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește: *acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.*
22. Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ.
23. Din conținutul acțiunii se constată că reclamantul contestă acțiunile pârâtului privind excluderea sa din concursul pentru ocuparea funcției publice de inspector în cadrul Direcției inspectare financiară entități antreprenoriale a Inspectoratului Control Financiar

de Stat, restabilirea sa în funcția publică pentru care a candidat, precum și repararea prejudiciului material prin achitarea salariului pentru perioada în care nu a fost angajat.

24. Potrivit art.11 alin.(1) lit. a) din Codul administrativ, *actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat*.
25. Conform art.20 Cod administrativ, *dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*.
26. În același sens, art. 39 din Codul administrativ garantează controlul judecătoresc al activității administrative, statuând că acesta nu poate fi îngrădit, iar orice persoană care revendică un drept vătămat în sensul art. 17 din Cod sau prin nesoluționarea unei cereri în termenul legal se poate adresa instanței competente..
27. Potrivit art. 17 Cod administrativ, *drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.*
28. Instanța apreciază necesar, cu titlu preliminar, să califice natura juridică a acțiunii deduse judecății, în conformitate cu art. 206 din Codul administrativ, întrucât această calificare este determinantă pentru aprecierea admisibilității cererii.
29. Din analiza cererii de chemare în judecată și a motivelor invocate, instanța constată că reclamantul Mereuța Vladimir a solicitat, în esență, anularea excluderii sale din concursul pentru ocuparea funcției publice, decizie care produce efecte juridice individuale față de persoana sa, precum și repunerea sa în situația anterioară.
30. Prin urmare, acțiunea dedusă judecății se circumscrie art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, reprezentând o acțiune în contestare, având ca obiect anularea unui act administrativ individual defavorabil, materializat în decizia autorității publice de excludere a reclamantului din procedura de concurs.
31. Instanța reține că decizia de excludere din concurs, chiar dacă nu îmbracă forma unui act administrativ distinct, emis sub forma unui ordin sau decizii formale, constituie un act administrativ individual în sens material, întrucât este emisă de o autoritate publică, în regim de putere publică și produce efecte juridice directe și imediate asupra situației juridice a reclamantului, prin încetarea participării sale la concurs.
32. Astfel, lipsa unei forme solemne nu afectează caracterul său de act administrativ contestabil, fiind incident principiul conform căruia substanța prevalează asupra formei.
33. În sensul art. 206 alin. (1) lit. a) coroborat cu art. 17 și art. 20 din Codul administrativ, instanța constată că reclamantul invocă vătămarea unui interes legitim procedural, constând în dreptul de a fi evaluat în cadrul unui concurs public cu respectarea regulilor legale de transparență, obiectivitate și motivare.

34. Or, un asemenea interes este suficient pentru promovarea unei acțiuni în contestare, nefiind necesară dovedirea existenței unui drept subiectiv deja născut, precum dreptul de a ocupa funcția publică.
35. Sub aspectul respectării termenului de sesizare a instanței, potrivit art. 209 alin. (1)-(2), *(1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă*.
36. Din materialele cauzei rezultă că reclamantului i-a fost comunicat rezultatul probei scrise la data de 11.10.2024, iar acțiunea a fost depusă la instanță la data de 11.02.2025, după parcurgerea procedurii prealabile și primirea răspunsului autorității publice prin scrisoarea din 04.11.2024. Aici instanța va reține că autoritatea publică pîrîtă în răspunsul său nr. 25-10/2-1768 din 04.11.2024 oferit reclamantului la cererea prealabilă, nu a indicat informația cu privire la exercitarea căilor de atac. În aceste condiții instanța reține că reclamantul este în drept să depună acțiunea în termen de un an de zile de la data comunicării răspunsului la cererea prealabilă, acțiunea fiind depusă în instanșă la data de 11.02.2025 – în limita termenului legal.
37. Cu privire la parcurgerea procedurii prealabile, instanța apreciază că cererea (petiția) depusă de reclamant la data de 21.10.2024 poate fi calificată drept procedură prealabilă, chiar dacă aceasta nu conține o formulare expresă de „contestație” a rezultatului concursului.
38. În acest sens, instanța reține că, potrivit principiului prevalenței fondului asupra formei, esențial nu este denumirea cererii, ci conținutul și scopul acesteia. Or, prin cererea respectivă, reclamantul: - și-a exprimat în mod clar dezacordul față de punctajul obținut la proba scrisă; - a solicitat clarificarea motivelor evaluării, accesul la lucrarea sa și la criteriile aplicate; - a urmărit, în mod obiectiv, reexaminarea modului de apreciere a prestației sale în concurs.
39. Prin urmare, instanța constată că cererea din 21.10.2024 a avut caracterul unei veritabile sesizări prealabile, fiind aptă să declanșeze obligația autorității publice de a reanaliza situația juridică reclamată, astfel încât excepția neparcurgerii procedurii prealabile este neîntemeiată.
40. Instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios

administrativ înaintată de reclamant nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă, instanța urmînd a se expune în privința fondului acesteia.

41. *În privința fondului acțiunii în contenciosul administrativ prin prisma actelor dosarului, a argumentelor părților și a normelor legale incidente, instanța de judecată reține* că acțiunea reclamantului este neîntemeiată, pentru următoarele considerente.
42. Potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 158/2008 privind funcția publică și statutul funcționarului public, procedura de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției publice se stabilește de Guvern.
43. În executarea acestei norme, a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 201/2009, prin care a fost aprobat Regulamentul privind ocuparea funcției publice prin concurs, inclusiv Anexa nr. 1, care reglementează în mod detaliat etapele concursului, criteriile de evaluare, procedura de contestare și efectele juridice ale rezultatelor obținute.
44. Conform pct. 31 din Anexa nr. 1 la HG nr. 201/2009, candidații care obțin la proba scrisă un punctaj final mai mic de 6,0 puncte sunt excluși din concurs, această normă având caracter imperativ și neacordând comisiei de concurs sau instanței o marjă de apreciere discreționară asupra pragului minim de promovare.
45. Din actele dosarului rezultă că reclamantul a obținut punctajul final de 5,03 la proba scrisă, punctaj stabilit prin evaluarea fiecărui subiect conform grilei de apreciere prevăzute de regulament. Acest punctaj este inferior pragului minim legal, fapt care, în mod automat și obiectiv, a determinat excluderea sa din concurs.
46. Instanța constată că autoritatea pârâtă a respectat procedura stabilită de actul normativ incident, iar excluderea reclamantului nu reprezintă o sancțiune discreționară, ci consecința directă a neîntrunirii criteriilor legale de promovare.
47. Instanța subliniază că, în materia concursurilor pentru ocuparea funcțiilor publice, controlul judecătoresc vizează legalitatea procedurii, iar nu o reapreciere a cunoștințelor profesionale sau a punctajului acordat de comisia de concurs, în lipsa unor probe concrete privind încălcarea regulilor de evaluare.
48. Or, în speță, reclamantul nu a demonstrat existența unor vicii de procedură, a unor erori vădite sau a unor abateri de la Regulamentul aprobat prin HG nr. 201/2009, ci și-a exprimat, în esență, dezacordul subiectiv față de rezultatul obținut, aspect care nu poate constitui temei pentru anularea actului administrativ contestat.
49. În ceea ce privește solicitarea de restabilire în funcția publică și de reparare a prejudiciului material, instanța constată că acestea sunt lipsite de temei juridic, întrucât, potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 158/2008, raportul de serviciu apare exclusiv în baza unui act administrativ de numire, care nu a fost emis în privința reclamantului. În lipsa unui raport de serviciu, nu poate fi reținută nici existența unui drept salarial și nici temeiul acordării despăgubirilor solicitate.
50. Pentru considerentele expuse, instanța va respinge acțiunea în contencios administrativ ca neîntemeiată, constatând că actele și măsurile contestate au fost emise cu respectarea Hotărârii Guvernului nr. 201/2009 și a cadrului legal aplicabil.

51. În conformitate cu prevederile art. art. 219, 224 alin.(1) lit.f), 232 Cod administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă t ă ș t e:

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Mereuța Vladimir către Inspectoratul Control Financiar de Stat cu privire la constatarea ilegalității excluderii din concurs, restabilirea în funcție și încasarea plăților salariale pentru perioada neangajării, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani).

Președintele ședinței,
Judecător Irina MAXIM